

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ M. K., 2/ B. K.**, oboch bývajúcich v T. a zastúpených JUDr. M. S., advokátom so sídlom v Č., proti odporcom **1/ I. H., 2/ M. H.**, obom bývajúcim v T., **o obnovu konania**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 10 C 26/2008, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 21. apríla 2009 sp. zn. 9 Co 20/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Odporcom 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovatelia sa návrhom z 24. júla 2006 domáhali obnovy konania, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 8 C 1001/2000. Návrh odôvodnili tým, že získali listinný dôkaz, ktorý nemohli použiť v pôvodnom konaní a môže pre nich privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Okresný súd Dolný Kubín uznesením z 10. novembra 2008 č.k. 10 C 26/2008-63 návrh na obnovu konania zamietol a rozhodol tiež o náhrade trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovatelia nepreukázali také skutočnosti, ktoré by mohli privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ale ani skutočnosť, že označený dôkaz, na ktorý v návrhu poukazovali, nemohli použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie navrhovateľov uznesením z 21. apríla 2009 sp. zn. 9 Co 20/2009 uznesenie okresného súdu potvrdil; žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali navrhovatelia dovolanie z dôvodu, že im bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania. Verejné prerokovanie v prítomnosti účastníka konania je právom, ktoré sa zaručuje každému, o koho práve alebo povinnosti nestranný a nezávislý súd rozhoduje vo veci samej. Vzhľadom k tomu, že celé konanie pred odvolacím súdom je postihnuté uvedenou vadou, došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Vyčítali odvolaciemu súdu, že rozhodol bez náležitého zistenia skutkového stavu veci, nevysporiadal sa s dôvodmi uvedenými v ich odvolaní, najmä pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých bol listinný dôkaz, odôvodňujúci obnovu konania, získaný, a teda či aj napriek týmto skutočnostiam navrhovatelia tento dôkaz nepoužili vlastnou vinou. Nezaoberal sa ani tým, či tento nový listinný dôkaz môže pre navrhovateľov privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov žiadali, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s uznesením okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odporcovia k dovolaniu písomné vyjadrenie nepodali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po

právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojím uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania navrhovateľov prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Navrhovatelia procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdili a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolatelia namietajú, že im bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. Navrhovatelia odňatie možnosti konať pred súdom videli v tom, že odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa na prejednanie návrhu na obnovu konania nariadil pojednávanie (§ 232 ods. 2 O.s.p., § 115 O.s.p.), na ktoré účastníkov riadne predvolal. Po prejednaní návrhu na pojednávaní, ktorého sa účastníci zúčastnili a mali možnosť predniesť svoje dôvody o opodstatnenosti či neopodstatnenosti podaného návrhu, súd návrh ako nedôvodný zamietol. V odvolacom konaní bolo vecou odvolacieho súdu, aby zväžil potrebu prejednanie odvolania v prítomnosti účastníkov, prípadne prejednal vec bez nariadenia pojednávanie, ktorá možnosť vyplýva z § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Keďže rozhodnutie o návrhu na obnovu konania nie je rozhodnutím vo veci samej, odvolací súd mohol v danej veci rozhodnúť bez nariadenia odvolacieho pojednávanie (§ 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa v danom prípade nepriečil zákonu, nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti dovolateľov konať pred súdom. Neopodstatnená je preto ich námietka, že v konaní odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Z dovolania tiež vyplýva názor navrhovateľov, že súdy nezistili v potrebnom rozsahu skutkový stav a že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolací súd k tomu uvádza, že neúplnosť alebo nesprávnosť skutkových zistení nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); samo nesprávne právne posúdenie veci nie je totiž procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. To znamená, že aj v prípade, ak by rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo podložené úplnými skutkovými podkladmi a spočívalo by na nesprávnom právnom posúdení veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p.

Keďže prípustnosť dovolania navrhovateľov nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol ich dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie

dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní neboli dovolatelia procesne úspešní a právo na náhradu trov tohto konania vzniklo procesne úspešným odporcom (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal odporcom náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. januára 2011

JUDr. Daniela S u ě a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková